

29. møde.

Tirsdag den 20. november kl. 14.

Formanden: Medlem af folketinget, fru Inger Merete Nordentoft har meddelt mig, at hun ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

Hvad agter ministeren at foretage sig til imødegåelse af ulykker af den art, der indtraf den 2. november ved Brørup?

Folketingsmand Karl M. Andersen har meddelt mig, at han ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

Vil finansministeren i anledning af den tiltagende arbejdsløshed og indtægtsnedgang i konfekturbranchen overveje at annullere forhøjelsen af chokoladeafgiften af november 1950, nu da det har vist sig, at afgiften indbringer mindre end før forhøjelsen?

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 463 af 30. november 1948 om udbyttebegrænsning m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 535; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 19).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Claussen): Som det fremgår af den korte betænkning, har udvalget holdt to møder. Udvalget har af den højtærede handelsminister fået oplysning om de børsnoterede aktieselskabers udbetaling af udbytte i 1950, og herefter indstiller et flertal, socialdemokratiets, venstres, de konservatives og det radikale venstres medlemmer af udvalget, lovforslaget til vedtagelse uforandret, medens et mindretal, retsforbundets udvalgsmedlem, ikke ønsker

at medvirke ved lovens forlængelse. På udvalgsflertallets vegne vil jeg anbefale det høje ting at stemme for det foreliggende flertalsforslag.

Lars M. Olsen: Af det materiale, der, som den ærede ordfører meddelte, er tilstillet udvalget, fremgår det, at der i en række af vore aktieselskaber i det forløbne regnskabsår er udbetalt ret anseelige udbytter. Jeg vil i så henseende henvise til mine udtalelser ved lovforslagets første behandling, hvor jeg udtrykte frygt for, at der navnlig var tale om meget betydelige udbytter i dampskibsselskaber og en lang række industriaktieselskaber. Det må dog samtidig erkendes, at gennemsnitsudbyttet ligger på et relativt normalt niveau sammenholdt med den udbyttebegrænsning, som fandt sted i krigs- og efterkrigsårene. Alligevel er mit parti fortsat af den opfattelse, at man af mange grunde burde have fortsat med den lovgivning, som vi indledte under krigen og fortsatte med i de første efterkrigsår; det ville have været rimeligt og fornuftigt. Imidlertid erkender vi, at med den konstellation, der er her i tinget, eksisterer der ikke i øjeblikket mulighed for gennemførelse af en skærpet lovgivning om udbyttebegrænsning.

Jeg føler anledning til at føje til, at når det, som der fra mange sider lægges op til i øjeblikket, med henblik på de forestående arbejdsaftaler pålægges fagorganisationerne og arbejderne at vise tilbageholdenhed og forsigtighed — professor Jørgen Pedersens udtalelser i går er blot et af de sidste dages eksempler —, kan man kun sige, at man på de steder, hvorfra sådanne udtalelser fremkommer, burde pålægge sig selv en lignende tilbageholdenhed, når det drejer sig om fastsættelse af udbytter og for den sags skyld også af avancer.

Mit parti havde altså under alle forhold foretrukket den gamle lov, men vi erkender naturligvis, at den nuværende lov dog indeholder visse begrænsninger, og udfra dette synspunkt kan vi, således som vi også har gjort det i betænkningen, tiltræde udvalgsflertallets forslag, idet vi altså beklager, at linien fra krigsårene ikke er ført videre.

Karl M. Andersen: Efter lovens titel, lov om udbyttebegrænsning, skulle man tro, at loven gik ud på at begrænse aktieselskabernes indtjeningsøve, men det er jo slet ikke tilfældet. Udbyttebegrænsningen omfatter jo kun aktieselskabernes ret